

אך חכמים סוברים שרק כאשר הגיע השעיר לצוק התחיל הכהן לקרוא את פרשת עבודות היום.

הדרן עלך פרק שני שעירי

פרק בא לו כהן גדול

מתניתין:

חלק ממצות היום הוא קריאת הכהן הגדול בספר תורה בפרשיות של יום הכיפורים, לאחר שנודע על הגעת השעיר המשתלח למדבר:

בא לו כהן גדול אל עזרת הנשים, שאינה מקודשת בקדושת העזרה, ואינה ראויה לעבודת המקדש, לקרות בספר התורה.

אם רצה לקרות בבגדי הבוץ הלבנים, שעבד בהם עד עתה את עבודות היום — **קורא** בהיותו לבוש בהם.

ואם לאו — **קורא באצטלית** חלוק לבן, העשוי מממון שלו.

חזן שמש בית הכנסת [שהיה בהר הבית, סמוך לעזרה], היה נוטל ספר תורה ונותנו לראש בית הכנסת.

וראש בית הכנסת היה נותנו לסגן הכהן הגדול.

והסגן נותנו לכהן גדול.

וכהן גדול עומד ומקבל, וקורא בפרשת אחרי מות את סדר העבודה, ובפרשת אמור קורא

את פרשת "אך בעשור" שמבואר בה מצות העינוי ואיסור המלאכה ביום הכיפורים.

וגולל ספר תורה, ומניחו בחיקו.

ואומר: יותר ממה שקראתי לפניכם בשתי הפרשיות שקראתי מן הספר כתוב כאן [בספר התורה, בפרשת פנחס בספר במדבר. ויתבאר בגמרא למה היה אומר כך].

ואת אותה פרשת קרבנות מוסף של יום הכיפורים בפרשת פנחס, המתחילה ב"ובעשור לחודש השביעי" שבחומש הפקודים [במדבר] — היה קורא על פה.

והיה מברך עליה, לאחר קריאת התורה, שמונה ברכות:

א. על התורה — ברכת "אשר נתן לנו תורת אמת".

ב. ועל העבודה — ברכת רצה המסתיימת ב"שאותך לבדך ביראה נעבוד".

ג. ועל החודאה — ברכת "מודים אנחנו לך".

ד. ועל מחילת העון — תפילת "מחול לאבותינו ביום הכיפורים הזה".

ה. ועל המקדש היה מברך בפני עצמו, בתפילה מחודשת, שאינה נאמרת במקום אחר, ומתפלל בה על המקדש וחותרם בה "ברוך שבחר במקדש".

ו. ועל ישראל היה מברך בפני עצמו, בתפילה מיוחדת ליום הכיפורים במקדש, ומסיים בה "ברוך הבוחר בעמו ישראל".

ז. ועל ירושלים היה מברך בפני עצמה.